

Risale-i Nur; Kitab-ı Mübin



Çevremizle, varlıklarla olan bağlantımız genellikle

algılarımızın çizdiği sınır dahilindedir. Her sabah kalktığımızda yatağımız, odamızdaki eşyalar, binamız, mahallemiz, şehrimiz, ülkemiz aynı yerindedir. Şekillerinde bir değişiklik olmamıştır. Alışık olduğumuz bir sabitlikleri vardır. Bu sabitlik görüntüsü ile eşyanın geçmişte, başlangıçta yaratılıp kanunların emrine verildiği bir mekanik işleyişin var olduğu yanılığımıza düşeriz hep. Algılarımız sınırlıdır, çünkü. Algılarımızın sınırları genişledikçe, iç alemimizde anlamları da değişir. Mikroskop, cansız gördüğümüz duvar üzerinde binlerce canlının varlığını ortaya çıkardı. Teleskop, merkezde olduğu zannedilen Dünyanın, milyarlarca yıldız, gezegen ve galaksi ortasında küçücük kalan; kendi etrafında ve güneş etrafında dönen ve Vega burcuna doğru hareket halinde olan Samanyolu Galaksisi içinde bir gezegencik olduğunu açığa çıkardı; aslında bu, eşyanın sabitliğine vurulan ilk darbe idi. En sabit zannettiğimiz taşlar bile dünya ile birlikte spiral, eliptik, helezonik gibi çok girift bir hareket halinde idiler. Ancak hareketleri biz de yaptığımız için çevremizi sabit algılıyorduk. Hareketli dediğimiz varlıklar ise bütün bu karmaşık hareketlilik içinde bize nispeten farklı hareketleri olduğu için öyle algılanıyordu.

Bu durum "izafiyet" kavramını ruh alemimize taşıdı. Sabitlikler ve hareketlilikler izafiydi, bize nispeten belirlenen ifadelerdi. Bu kadar girift hareketleri olan gezegen içinde, mutlak anlamda sabit hiçbir şey yoktu. Quantum fiziği ile de "küçük yapı taşları bir araya gelerek bütünü teşkil eder" anlayışı yıkıldı. Yapının taşlarını bulmak için yapılan kazılarda, her taş bir yapı olarak karşımıza çıktı. Belirsizlik, kaos, aynı anda farklı halleri bir arada gösterebilme, gözlemciye göre şekillenen gerçek gibi kavramların şekillendirdiği bir yapı taşı alemi, taş ve yapı ilişkisini de alt-üst etti. Bu yeni bakışla kainatı, varlığımızı, hayatı algılayışımız çok değişti. Artık, indeterminizm, determinizmin yerini almaya başladı. Sebep-sonuç ilişkisi içinde algılanan elmanın ağaca nispeti, düşen cismin çekim kuvvetine hamli, kuvvetlerin eşyayı çekip çevirdiği kainat anlayışı, bu özelliklerinden çok farklı algılanıyordu. Yeni kainat anlayışında Kur'an ve onun terimleri, Risale-i Nur'un asra bakan Kur'an açıklamaları daha net anlaşılmaya başlandı. Evet, yeni bakışla gözlediğimiz kainat,

zamanın idrakinden aciz olduğumuz çok küçük dilimlerinde, her an ve sürekli olarak varlığa çıkan ve bir sonraki bir önceki ile uyumlu ve onun devamı olduğu izlenimi veren tablolara dönüşmüştü.

Kitab-ı Mübin, bu yeni anlayış ile bakıldığında, hadsiz ihtimaller ortasında tereddüt halindeki zerrelere; “hem var, hem yok,” “hem dalga, hem tanecik” oldukları, belirsizlik ve kaos olarak algıladığımız imkânlar dairesinden muhteşem bir kudret ile şuur sahibi gözlemciler ve en ince ayrıntılara nüfuz eden Gözlemci'nin nazarına sunulduğu anda, işleyen kurallardır. Quantum mekanikçilerinin “dalga işlevinin çöküşü” olarak adlandırdıkları, akıllara durgunluk veren ve her saniyede milyarlarca kez tekrar eden yeni bir tablo oluşumunun kitabıdır. Her bir anda yeniden yazılan sayfanın şekillenmesinde kudret kaleminin işleyişi, yeni tabloda fırçanın ahenkle hareketidir. Zaman durdurularak bakılsa, imkândan vücuba bu muhteşem anda İmam-ı Mübin'in kuralları ve o anda şuur ve ihtiyar sahipleri adedince meyiller, cüzi ihtiyarlar bir arada ele alındıktan sonra yeni bir tablo şekillenecek, Kudret Kalemî yeni sayfayı yazacaktır. Bu yazışın kuralları, bu sayfadaki kalemin cızırtıları, fırça darbeleri alemimize Kitab-ı Mübin manası ile ulaşacaktır.